

UBIKULA POSPÍCHAL, ABY TAK PŘÁVĚ K PO-
do vesnice Vařečky a Hrnce. To byla krásná
řehu. krásné říčky Kachničky, která rozděluje
ves na dvě části, tak jako žemličku rozděluje
a.
h a Vařečkách měli vykutáleného rychtáře Ran-
celkem ťulpas, ale ten lalok a bříško! Nosil se,
á, jako psík v nůši, míval na hlavě beranici
inkovku. Pan rychtář se vždycky procházel po
mostě, a sotva došel do středu té proklaté láv-
i lidé ve Vařečkách nárek a v Hrnkách se dali do
ázeli čepicemi do povětří. Randa chodíval sem
o dvanácti hodin a podle toho, jak ráčil choditi
čil obracet, sousedé na jednom břehu řvali ra-
druhém nařikali.

he, kdože nařiká?
Vařeček a kluci z Hrnků si z pyšného rychtáře
žerty a smějí se na jeho účet. To je povedená zá-

hom si tuhle legrační scénku zahráli? Polovina třídy
sedi z Hrnků a druhá polovina sousedi z Vařeček.
htáře Randy se můžete střídat!
díme, kdo z vás se umí nejlip po rychtářsku naparo-

PROTOŽE JE TAK KRÁSNÝ DEN, CHODÍ RYCH-
ostě o chvíličku déle. A hrome, čert mu to napís-
dnou jsou všichni v prachu. Rychtář by mohl tře-
a skákat přes Kachničku z břehu na břeh, mohl
a halekat a křičet a říčet – nikdo si ho nevíšimne.
ani muk a Hrnce ani muk. Všechno vám to utíká
a, za Kubulou a za Barbuchou.

Rychtář Randa stojí na mostě samotinky a má zlost.
Když si to v hlavě trochu srovnal, šel rovnou na Kubu Ku-
bikulu:

„Kubikulo, kdepak máš povolení, že smíš chodit po naší
obci s opicí? Medvěda bych ti možná odpustil, ale opici ti
neodpustím! Schovej toho šklebila pod kabát, a už ať jsi
 pryč. Ven, ven, ven!“

Začal medvěda i medvědáře strkat před sebou, a jak už
byl v ráži, vsolil Barbuchovi jednu na zadek.

„Milý strýčku,“ řekl Kuba Kubikula, „pánbůh ví, že ne-
chci než dobrý oběd a Kubula nemyslí od rána na nic ji-
ného. Kýho výra, co je na tom divného? Nežďuchejte do
nás a naše strašidlo nechte na pokoji, nebo vás, jářku,
spořádá, že vás doma nepoznají.“

Ale rychtář Randa si nedal říct. Popadl Barbuchu za
oháňku a...

